

אך בימים האחרונים נפוצו שמועות, כאילו עומד, "תיאטרון המדרגות" לפני סגירה. אשר צרפתי, אמרו, אכל אותה. מנהלו האדמיניסטרטיבי ברח כל עוד נפשו בו, והשאיר אותה עם חובות אדי רים. הוא נאלץ להפסיק את אחת ה- הצגות. השחקנים שנשארו בתיאטרון עברו למשכורת-רבע, והנושים החלו מת- דפקים על דלתותיו.

אשר צרפתי מאיים, שאם לא יהיה מי שיושיט לו יד לעזרה, הוא יעזוב את הארץ ויעבור לגרמניה, שם הוא עומד לביים את "מושב העונשין". צרפתי עלה לאחרונה לכותרות גם ביגלל סיבה לא כל כך אמנותית. בד בבד עם התמוטטות התיאטרון שלו הת- מוטטו חייהמישפחה שלו. נישואיו עם מלי צרפתי, עלו על שירטון. מלי תבעה אותו לדין, והטיחה בו האשמות כבדות. בין היתר טענה כי הוא שיכור ואלים. למרות הסכמתו לדבר על חייו הפרטיים, הרי שכששאלתי אותו, במהלך הראיון, שאלות הנוגעות לחיי הנישואין שלו, הוא סירב לענות.

צרפתי הקשוח והנועז, השחקן הישר- אלי הראשון שהעז להופיע בעירום מלא על בימת התיאטרון (אם נוציא מכלל חשבון את שחקני המחזמר "שיר" ו- "קפוז" שהיו ברובם צעירים לא מיקצור עיים), התגלה כאדם סגור ביותר, אדם שכשנוגעים בנקודות כואבות במיוחד בי- חייו, נסגר כמו שבלול.

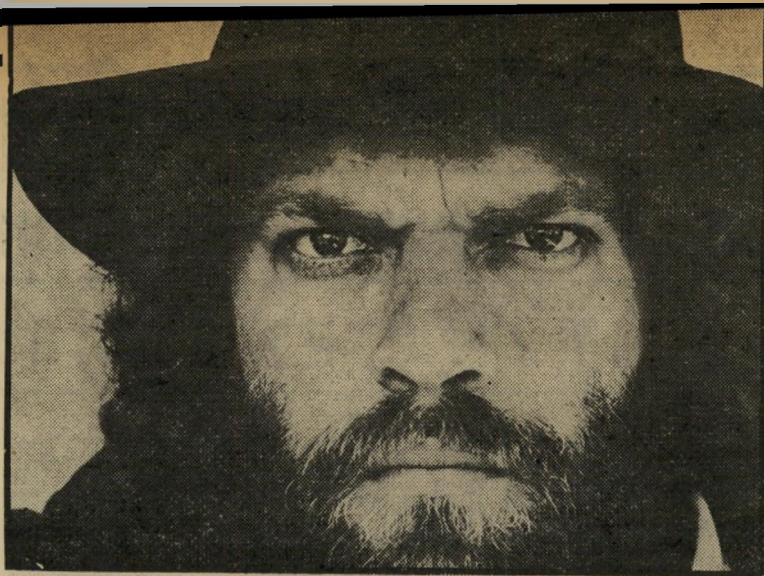
צרפתי הגיע אל התצלוח בדרך ה- קשה. היתה לו ילדות קשה בקריית- אונן, ובחרות נוקשה בצני-הסוחר הישר- אלי. על הבימה הוא חושף את פצעיו וכאביו. הוא אינו מתפשר ואינו מותר. הוא הסתלק וסולק מתיאטרות ממוס- דים, פעם, כאשר הפריח נאד על הבימה, ופעם כשכינה את שימעון פינקל הוותיק "מוכר דגים". הוא אינו מהסס לומר את אשר על ליבו, ומייחס חשיבות עליונה לשמירה על כבודו.

מדוע בעצם הקמת את "תי- אטרון המדרגות"?

רציתי לעשות דברים אחרת. אני טיפוס האוהב לעשות את מה שהוא רוצה, וחשבתי שאם אעשה את זה לבד, אצליח לעקוף מגנזונים. אצליח לעקוף השפעות שלא נוגעות לעניין העבודה. אצליח לעקוף פקידים, לחצים על ליהוק, לחצים על חומר, אצליח לעשות דברים בלי פשרות. זה נכון שעזבתי את התיאטרון הממוסד בתקופה הכי מצליחה שלי, אבל הרגשתי שאני מוכרח ללכת בדרך שבה אני מאמין.

כיצד נולד הרעיון?

התקשר אלי איש-עסקים בשם יצחק כפרי. סיפרתי לו על הרעיון, הדבר מצא-

רוצה להבין בזה ולא יכול. ואו הכל נפל.

הכל נגמר.

מה נפל?

התיאטרון.

כמה אדם, לרא סיבה?

הומינו אותי לסטודיו-תיאטר במינכן, כדי לביים את מושבת הנושנין. נסעתי לשם לשלושה שבועות כדי ללהק את המחזה. כשחזרתי מצאתי מפולת.

איך זה קרה?

קשה לי לפרט. זה כואב מאוד. אני לא

חן בעיניו, והוא רכש את הבניין שבו ממוקם היום התיאטרון. עבדנו כמה חוד- שים בשותפות. אני טיפוס מסויים והוא טיפוס מסויים. הכיוון שלו קצת שונה משלי...

הוא מרובע?

לא מרובע, אבל היו לנו התנגשויות על רקע כלכלי. היום אני חושב שהוא צודק. כך נשארתי לבד התיאטרון הוא שלי. כשפגשתי אותו לפני חצי שנה, נשמעת לי אופטימי מאוד —

הייתי בסמוך של החפיק. לא השבתי על טובה. עבדתי לפי אינסטינקטים, ביחאום מצאתי את עצמי עירום על הבמה

רוצה לדבר על זה. כל הביטחונות, כל הכספים שהרווחתי בתיאטרון חיפה ובסר- טים הלכו. הפסדתי את כל הכסף שהיה לי בעולם. הכל הלך.

איך הלך?

לא רוצה לדבר על זה. זה קשור לחבי- רות. זה מכאיב.

בכל זאת...

בטחתי בכך-אדם מסויים, בחבר...

מה שמו?

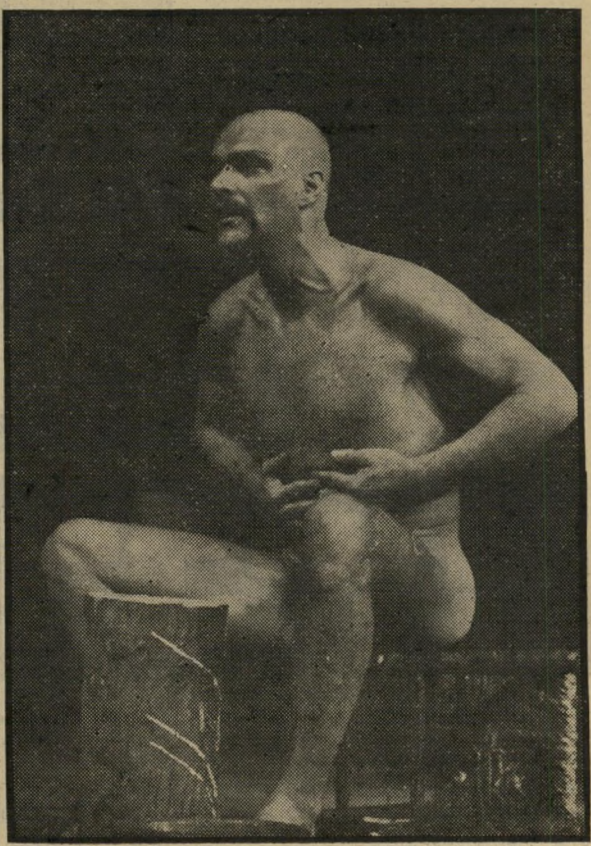
לא חשוב. הוא עשה מישגים כלכליים אדירים, שאכלו את כל הביטחונות.

סיפרת לי על התיאטרון ועל ה- תוכניות להפוך את הבניין לזון, על ארבע קומותיו, למעין מרכז תרבותי. מה קרה לתוכניות ה- אלה?

אני, כמו כל המשוגעים לדבר, קצת נאיבי. אז אכלתי אותה קצת.

כאיזה אופן?

לקחתי על עצמי יותר מדי: גם לנהל אמנותית, גם לביים, גם לשחק, וגם התע- רבתי בכל הנושא הכלכלי של המקום. ואני בור בכל מה שנוגע לכלכלה. אני

צרפתי ב"ג'ונגל הכרך" ובחיים (עם בתו הידוי)

אשתי היא האמא של הבת שלי, והבת שלי היא הדבר הכי חשוב בחיי!

שלושה שבועות?

הייתי תמים. רציתי רק לעשות דברים. אפילו לא נגעתי בקופה שלי. אף פעם לא ידעתי מה מצב הכספים בתיאטרון, וכעת אין מה לעשות. אין עם מי לדבר. הגשת תלונה במישפחה?

לא. אין ממי להוציא את הכסף. אין ממה. זה אבוד. השניין הכי עגום הוא שהסתבכתי בהצטברות של חובות שלא הייתי מודע להם. נעשו מישגים מתוך חוסר ידע מובהק. זה דבר נורא, סמכתי עליו בעיניים עצומות.

כיצד גילית את מה שאתה מכנה "מפולת"?

אי-עסקים. חבר. סיפרתי לו על מצבי הקשה. פיתאום נחת עלי מטר של צ'קס דחויים. לא ידעתי מה לעשות. עיני חשכו. הייתי באמצע חזרות על ווצק. פניתי אל החבר שהוא עוזר לי נורא. הוא התחיל לפקח, להבריא, לייעץ, להכניס סדר.

בהתנדבות?

כן, וכיום המצב הוא הרבה יותר נכון. הוא שולט בעניין. כעת יש לתיאטרון מנהל אדמיניסטרטיבי ומזכירה חדשה. ה- מצב יותר טוב. אבל עדיין לא גמרתי לשלם על התקופה הזו.

כמה הצגות מעלה "תיאטרון המדרגות"?

מושב העונשין, שעדיין רצה, ווצק, ונאלצתי להקפא הצגה בשם סרטור להמו- נים, שמפסידה כסף למרות שהביקורת גמרה עליה את ההלל.

מוענים נגדך שדמרות שאתה שחקן כעצמך, ודמרות שבמשך שנים ארוכות היית "תפרין" אתה משלם משכורות גרועות לשחקנים שדך.

השחקנים, לצערי הרב, מקבלים משכור- רת עלובה. פניתי אליהם וביקשתי מהם לעזור לי בגלל המצב הרע. הם מרוויחים כעת 250 שקל להצגה.

כמה רווייחו קודם?

500 שקל.

ובחזרות?

2000 שקל לתקופת החזרות.

איך מרגיש לא נוח כשאתה משלם להם משכורות-רעב?

אמרתי להם, פניתי אליהם, הסברתי להם כי מצב התיאטרון ממש בשפל. הצעתי לסגור את התיאטרון. התיאטרון לא מרוויח, ובני-אדם משלם כמה שהוא יכול. אני לעצמי לא שלמתי משכורת כבר חצי שנה. אמן כמו יגאל תומרקין תרם את התפאורה, מוסיקאי כמו אריק שפירא תרם את עבודתו, פרופסור דן מירון תרם את התרגום של ווצק. אין לי כסף לשלם.

יחד עם התיאטרון התמוטטו חייהנישואין שדך.

אפשר להגיד שזה בא ביחד. יש מישפט שווצק אומר בהצגה: הכל בא אחד אחרי השני. הדברים הרעים באים אחד אחרי השני. אני מתנחם בעובדה שמלמטה אפשר רק לעלות.

מה קרה לחיי הנישואין שדך?

אשתי ואני נמצאים בהליכי גירושין. אני לא רוצה לתפוס אותה בצערה. כמובן שהיו אידיוקים בטענות שלה כלפי, אבל אני רוצה לפרוט את זה לפרוטות. אני רוצה לרדת למדרגה של זולות ולהתמסחר מעל גבי העיתון על הדברים שהיא אמרה עלי. אשתי היא האמא של בתי, ובתי היא הדבר הכי חשוב בחיי.

אשתך האשימה אותך שאתה שתיין ושאתה מכה אותה.

אני לא רוצה לפגוע באמא של בתי. כשיש משבר בחיי-הנישואין, אף צד אינו חלק. אני לא אומר שאני הבעל המושלם. אני לא חושב שהיא האשה המושלמת. אבל אני לא רוצה ללכלך אותה או לפגוע בה. זה כואב. לא קל לאבד מישפחה.

כמה זמן הייתם נשואים?

שש שנים.

מתי התחיל המשבר בחיי- הנישואין שלכם?

משברים יש לכל ווג נשוי. אך אפשר לומר שהמשבר הרציני שהביא לפירוד התחיל לפני שלוש שנים.

ממה נגרם המשבר?

אני לא אהפוך את הכאבים הכי גדולים בחיים שלי לסמרטוט ספונגיה. אני לא מוכן לדבר על זה.

אתה מכה נשים?

זה לא הטבע שלי.

כאיזה מיקרים אתה מכה?

אני לא מרביץ בכלל. על הבימה, כש- התפקיד מצריך זאת. אני מרביץ חזק מאוד ומשכנע מאוד. אני אומנם טיפוס אימפול- סיבי, אך בין זה ובין אלימות פיזית המרחק גדול.